

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide czimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyiltéri közlemények.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt
Félévre 2 -
Negyedévre 1 -
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Bérmertetlen küldeményt nem fogadunk el.

Kéziratokat, vissza nem adunk.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton

Felélős-szerkesztő: Ifj. Nagy Ferencz.

Tisztelt olvasóinkhoz.

A „Somogyi Ujság” folyó évi január 1-én indult meg, ez idő óta támogatta folyton a közérdeket — igyekezett oda hatni, hogy megyénkben a nagyközönség érdekei erkölcsi és anyagi tekintetben érvényesítettven kielégítést nyerjen, igyekezett oda hatni, hogy az egész vármegye erkölcsileg és anyagilag emelkedjék.

Foglalkozott társadalmi életünkkel, fáradozván annak előmozdításában — mely célból e pár hó alatt is többször kelt a jó ügy védelmére.

Midőn a lap megindított ez lett célul kitűzve, e cél mellett mint társadalmi lap a maga hatáskörében megtett minden tőle kitelhetőt.

A szerkesztőség tehát beváltotta azt amit megindítása alkalmával, a nagyközönségnek ígért.

Az eddigi szerkesztő egyéb elfoglaltsága folytán a lap szerkesztésétől visszavonulván, több barátom felkérése folytán lapunknak ezentuli szerkesztését elfogadtam, iparkodván azt a jó ügy érdekében minél sikeresebben tovább vezetni.

E változás tehát nem leendő ifjú lapunknak — melynek eddig és munkása voltam — szellem irányára is változással, mert ép úgy mint a múltban volt, a jövőben is — lapunknak egyedüli célja lesz a közügy s a közjó társadalmi utóni támogatása.

Lapunkban szolgálni fogjuk a közművelődés, népnevelés, közgazdaság és a társadalmi kérdések ügyét, — melyeknek tárgyalása alkalmával célunk egyedül a nagy közönség érdekeinek, az egész vármegye előhaladásának, a társadalmi élet felvirágozásának előmozdítása leendő.

Támogatják a közügy harcosait s minden befolyástól menten, a teljes függetlenség s a szabad szó elve folytán segítjük és védjük mindazokat, kik a közjót előmozdítására történt törekvéseik alkalmával megtámadtattak — avagy — az egyéni érdek önzése következtében, a közérdek javára tett lépéseikben feltartóztatni szándékoltnak.

Miután ma már egy lap sem zárkozhatik el oly kérdés elől, mely a társadalomnak minden osztályát fog-

lalkoztatja, lapunk is — a mennőben mint társadalmi lapnak lehetőségében áll — foglalkozni fog a szociális kérdéssel is, mely kérdésben szinte fenn tartjuk teljes függetlenségünket, mégis feltétlenül hívei leszünk a törvényes állapotoknak, a közvagyon s a társadalmi tisztességet pedig a netán ellenők intézett támadásokkal szemben — szolgálni és védeni fogjuk.

Miután az önzés a közügyeknek mindig legnagyobb ellensége volt, célunk és szándékunk az önérdék kérdéseit mindazon társadalmi harcokból, melyek a közjót előmozdítására irányulnak — teljesen kizárni, felajánljuk lapunk hasábjait mindazoknak, kik a közügy téren tevékenységet fejtven ki szükségesnek és indokoltnak látják azt, hogy a nyilvánosság előtt nyilatkozzanak — avagy — eszméjüket a nagy közönségnek átadni akarják.

Lapunk a fent jelzett irányban fog szerkesztetni, s e cél elérhetésére fog hozni, a társadalmi közjót elérését tárgyalt vezércikkeken kívül közgazdasági, szépirodalmi, úgy az egyes vidékek érdekében irt közleményeket, híreket és egyéb apróságokat.

E célból, s hogy az igen tisztelt olvasó közönség igényeit teljesen kielégíthessük, igyekeztünk számos jeles munkatársat nyerni kik a lapot szellemileg segíteni és támogatni fogják.

Lapunkat a nagyközönség pártfogásába ajánlva újra kijelentjük, hogy mi a nagyközönség érdekét, a társadalom közjótét s a vármegye haladásának ügyét híven, lelkesült kitarással fogjuk szolgálni.

ifj. NAGY FERENCZ,

felélős szerkesztő.

Előfizetési felhívás.

Lapunk az ismertetett irányban szerkesztve, minden szombaton fog megjelenni.

A lap helyben, szombaton kifog hordatni, a vidékre küldendők pedig úgy lesznek a postára feladva, hogy vasárnap az már olvasható legyen.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egy óra 40 kr.

Jegyző és tanító uraknak:

Egész évre 3 frt
Fél évre 1 frt 50 kr
Negyed évre 75 kr.

Kéretnek az igen tisztelt előfizetők lakcímeik pontos közlésére, nehogy a hiányos címzés folytán a kézbesítésnél zavarok forduljanak elő.

Az előfizetési díjakat Teleky-utca 9. szám alatt kérjük küldeni.

A „Somogyi Ujság”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Válság mindenfelé.

Nem hiszem azt, hogy volna egész Magyarországon egy olyan ember, aki azt mondaná, hogy állapotaink rendesek, ki azt mondaná, hogy viszonyainkkal megelégtünk elégedve.

Tekintsünk szét s látni fogjuk a ziláltságot minden téren, babiloni zűrzavar fogad bennünket ott is hol a legnagyobb pontosságnak és rendnek kellene állandó otthonának lenni, — látszatnak hódol a társadalom, s örül a kívül díszes de belül annál romlotabb gyümölcsnek, viszont elfordul — ott hagyja — az ő egyszerűségében megjelenő, a világi hivatkozásokat megvető, realis alapokon haladó szolid munkásságot.

A bomlás minden téren fenyeget, az alapjaiban megingott társadalom nem tud semmit tenni, összetett kézzel nézi, hogy nyílnak szét a falak melyek romba dőlve maguk alá fogják temetni őt, összes törvényeivel és intézkedéseivel — erényeivel úgy mint bűneivel.

Lapunk nem levén politikai lap tehát a politikai téren uralkodó zavarokkal nem foglalkozunk, s az ily irányu napi lapokra bizzuk azt, hogy az e téren észlelhető miseriakról a leplel leránták.

De nézzünk odább, hogyan állnak a közgazdasági viszonyaink?

A termelő közönség a végső ponton áll, a polgári birtokok tulajdonosai hét-nyolcz tized részben adósságba vannak süllyedve, a rossz árak mellett eddig úgy tudta magát a nagy többség fenntartani, hogy terheinek fedezésénél a hiányt kölcsönrel pótolta, de egyszer ennek is vége szakad, s akkor a jövedelem s a hitel hiánya folytán rá

kerül a sor a földre, mely a rá rótt terheket viselni nem képes.

Mi történik arra nézve, hogy az órási tőkét képviselő magyarországi földbirtokot a fenyegető válságtól megmentsük? semmi.*

A földbirtokos osztálynak s a népnek ezen segíteni nincs módjában, mert az a nemzetközi szerződésekre — melyek e súlyos helyzetet okozták — befolyást gyakorolni nem tud, a kormány pedig arra nincs ideje, hogy Magyarország termelőinek — mely a honpolgárok kilencz-tizedrészét képezi — érdekeit megvédje a külfölddel szemben, neki elvi kérdésekért s hatalmának minél szélesebb körbeni kiterjesztéseért kell harcolnia.

Hogyan áll kereskedelmünk?

Az üzletek a pangás legmagasabb stádiumában vannak; oly üzletben hol azelőtt folyton egymást váltotta fel a vásárló közönség, most alig fordul meg egy-kettő.

Minden üzlet csendes, kihalt, a kasszába csak egy pár kopott külsejű suszter tallér, s néhány demokraticus külsejű „Vekerle“ buslakodik a fatál fenékén.

Azt hirdetik minden felé, hogy közgazdasági viszonyaink kitűnőek; hisz 30 millió feleslege van pénzügyministerünknek, de azt elhallgatják, hogy a földbirtok és a kereskedelem ez összénél jóval magasabb összegű hitelt volt kénytelen igénybe venni, mert másképp nem bírta terheit viselni.

Hát a vagyon és személy biztonság hogyan áll?

Ne menjünk messzire; maradjunk meg saját megyénkben — egy embert agyon szúrtak, másikat kegyetlenül legyilkoltak, az utcán leszarnak egy városi tisztviselőt, egy másikat meg a katonák sebesítenek halálra, beszélnek hamis bankő készítéséről stb. ki-

tudná elősorolni a sok más mindenféle, kisebb és nagyobb kihágásokat.

Kiknek mindezt orvosolni kellene, mint gyermekek czívakodnak most a czifra ruhán, a helyett, hogy a még kicsiny tüzet elnyomnák.

De ha mulasztásuk folytán kitör a veszély, úgy a rend helyreállítása alkalmával kiontott ember vér öket vádolja, s az ártatlanul legyilkolt emberek átká az ő fejükre szálljon.

E téren tehát ép úgy, válság szélén állunk, mint mindenben, igaz ma már nem járják be az országot Patkó és Rózsa Sándor-féle rablóbandák, de annál inkább rémit az anarchia, melynek emberei szorgalmasan élesztgetik a hamu alatt levő tüzet s várják az alkalmas pillanatot, hogy azt lángra lobbantsák.

A fonyódi fürdőtelep villatulajdonosai f. hó 20-án Lengyeltótiiban össze fognak jönni, honnan kirándulás lesz a fürdőtelepre.

Ott megismerik a létesítendő sétányoknak helyét és kijelölhetnek is, melyek közül több nem sokára fel is fog épütni.

A villa tulajdonosok a további eljárás megbeszélése és határozat hozatal végett f. hó 24-én Kaposvárott a megyeháza nagytermében össze fognak jönni, hol az építkezés és rendezések vonatkozó elvi kérdések meg fognak vitatni.

A gyűlés alkalmával meg fog választani az igazgatóság is, továbbá a közöltségén eszközökre, munkákra mint vízvezetékek elhelyezése, parkírozás, felmérések s bi eszközökre 400 frt. fog-nak a villa telkek tulajdonosai egyelőre lefizetni.

Tekintettel ez ügynek gyors és komoly fejlődésére, alapos reményünk lehet arra, hogy még az idén több villa épület fogja Fonyódon a Balaton partját, Magyarország e gyönyv vidékét díszíteni.

Az államvasutak igazgatóságának végre mégis csak jó volna felébredni

csendes szundikálásából, mi által az utazó nagyközönségnek nem csekély alkalmatlanságot és kellemetlenséget okoz.

Kaposvárott, hol a vasúti személyforgalom az előző évekhez képest meg-tízszerezedett, az apró ömőkől bőven kijut.

A vasúti alkalmatlanságok közt bőven van kellemetlenség, s elkezdődik mindjárt a jegyváltásnál, hol temérdek utas zsufolódik össze — a pár perecre megnyitott pénztárnál — örülve annak ha jegyet kaphat és nem kell megvárnia a másik vonatot.

A valóságos ostromnak kitett pénztártól az utas végre megszabadulván elkezdődnek az utasok elhelyezésének mizeriái, a vasújak igazgatósága ugyanis ad vagy 5—6 kocsit az utasok rendelkezésére — de ez oly csekély, hogy a köznépet rendesen másik teher hordó kocsikban kell elhelyezni, az első és második osztályú utasokat pedig mind heringeket szoríják össze, példát tudok rá, hogy egy kocsi-ba hol 8 egyénnek van helye tizenkilenczen voltak.

Mikor aztán az utasok elhelyeztetek olyan formán, hogy az első osztályú jeggyel bíró utazik harmadik a harmad oszt. jeggyel bíró pedig első helyen, a vasúti kaland roppant lelki nyugalommal kialszja el magát „mehet a masinnya.“

Somogyvármegyei 1848/9 honvéd-egylet elnökségétől.

Tisztelt bajtársak!

Ismételve több honvéd egyesület és egyes honvéd bajtárs részéről megkeresések intézettek az országos központi honvéd bizottsághoz, hogy a budavári honvéd szobor léleplezése alkalmával, kibocsátott emlék érem részükre küldetnék meg.

A nevezett bizottságnak hozzám intézett megkeresése folytán felhívom a megyében élő honvéd bajtársaimat, hogy azok, a kik ezen érmet birni óhajtnak, egy-egy darab ára fejében 25 krt — a megrendelési és ide szállítási költséget is beleszámítva — hoz-

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

Azóta.

Egykor, de régen — már két hét előtt
„Véletlenül“ megcsókoltam magát
S omlo könyének forró zápora
Tisztára mosta csókomnak nyomát.

És lám azóta megbarátkozánk.
Azóta van már sok külön jogom:
Örömkönyünknek teljes záporát
Orezád haváról mind felesékolom.

Manó.

Ifjúkori emlékek.

Fájdalmas hurokat pengetek ugyan midőn emez emlékeimmel foglalkozom, de mégis örömet teszem mert ismét vissza-képelem magam ama gond nélkül korb, melyből nekem oly kis rész jutott ki.

... Még hallom a rémes kacajt, még borzong hátam a remegő teremts láttára, midőn lelki szemeim elé hozom kétségbeesett alakját, melynek látása megöszített, öregg tett.

Remekek idővel üdvözlé imádott a szép május.

Tizenhat éves suhancz valék, lelkem telve imáddal a természet alkotásai iránt. Sehol sem találhattam volna talán alkalmasabb helyet a föld kerekén, mint

épp itt a Balaton partján, ez imádt ki-fejezésére

Már a május elsejét megelőző héten izgatott voltam különösen az utolsó napon, mert május 1-ére a révész-mester kis lánykájának Bözsikének május fát szándékoztam hozni.

Reggel 3 órákor talpon valék s egy kis fejszével felfegyverkezve utnak indultam.

Utam a Balaton kavicsos partján vezetett el s ezélom vala, hogy még nap feljőtte előtt vissza is térhessek az oda mint egy félóránnyira fekvő ligetből, honnan a május fát hozni akartam.

Tagult kebellem szívtam be az élető nedves levegőt, melyhez különben szokva voltam. Fűtörészve ballagtam a lankás parton midőn a fémhomályból „hóhér szikla“ tűnt szemem elé. Eme szikla mélyen nyulik be a Balatonba s a mélyben forrongó örvényt képez.

Az egész környék babonás félelemmel volt eme hely iránt eltelve; s miután én sem tartozom a kivételek közé, reszketve gondoltam rá, hogy a szikla mellett kötszer kell elhaladnom.

Futva tettem meg utam hátralévő részét s lihegve érkeztam a pagonyba.

Itt már a madarak valóságos hangversenyt csaptak a bekövetkezendő dícső nap örömére.

Hamar munkához láttam s kézi fejzécském alatt ropogtak az ágak és galyak s én némsokára jól megrakodva zöld galyakkal visszafelé fordultam.

Azon gondolatokkal telve, hogy Bözsikét mennyire meg fogom lepni a május fával csaknem egész észrevétlen jutottam a hóhér sziklához, gyorsan elfordulva futni akartam de mintha valami visszatartott volna a sziklaesnekre tekintettem.

Mint a villám ütött úgy miradtam a földhöz szegezve mereven mozdulatlanul; a sziklán, melyet a nép említeni se mer, — mindig egy nő alak állt, sötét ruha fedé testét. Bátran szobornak lehetett tekinteni, mert teljesen mozdulatlanul állt.

Sokáig nézhettem így, csak arra tértem magamhoz, hogy a nap már már, feljövőben van.

Féldalt álltam ugyan tőle de a fokozódó világosságnál tisztán kivehettem arcának remek körvonatait.

Gyönyörű nő volt; ily kifejezésseljes, mélabus arcot még nem láttam soha.

A hölgy megmozdult; térdre ereszkedik, imádkozik.

— „Dicsértessék a“ — — — szalasztam ki a számon hangosan, mintegy öntudatlanul.

Ő megfordul s meglátva engem meg-

arcot, mert ezeken a napokon tartották a jegyzői vizsgálatokat. Szinte meglepő volt a rendesen gondtalan vidor arcokon az aggodalom és a gond nyomait látni. — Minden arczról ezt lehetett leolvasni „szép jövő — kevés remény“ pedig hát a vizsgák jó eredménnyel végződtek.

— **Ez is valami.** A mult napokban valóságos április járta, hol az eső esett, majd meg a nap sütött, ez a szeszélyes időjárás hozott városunkba hol nagy port, hol pedig nagy sarat — mit végre a városi hatóság megsokalván, össze kapartatta az utcákon levő piszkot, miután a szemét kupacokban vagy 10—12 napig gyönyörködünk, végre azt a hatóság elhordatta. — ez is csak valami.

— **Beteg főúr.** Gr. Somsich József mint arról részvétellel értesülünk nagy beteg; tekintettel az ag főúr előhaladott korára a gyógyuláshoz kevés remény van. — Ő a közügyeknek s különösen a művészetnek lelkes barátja lévén — hiányát a nagyközönség szomorúan fogja érezni.

— **Visszaemlékezés.** A budapesti honvéd szobor leleplezése alkalmából emlék érmek verettek, ezek beszerzésére hívja fel honvéd bajtársait Nyulassy Pál ur — mint a somogyi megyei egyesület elnöke — az eszmét igen helyeseli, mert ha az emberek elhalnak is az érem megmarad s vele az utódokra átszáll az emlékezet.

— **Vizsgák a gymnáziumban.** A kaposvári állami főgymnáziumban e napokban fejezték be az osztály vizsgálatokat. Az írásbeli érettségit június hó 16. 17. és 18-án, a szóbelit június 22 és 23. napjain tartják meg.

— **Hogy van?** Városunkban örömmel konstatálhatjuk a jó egészséget, az előttünk levő egészségügyi jelentésből látjuk azt, hogy egészségügyi viszonyaink olyanok mint az országban kevés helyen, — ugyanis járványos betegség e hóban — mely pedig az ily bajoknak igen kedvező csak négy volt, ebből egy halállal végződött, kettő meggyógyult, egy pedig gyógykezeltetik. Ily kedvező jelentést kevés város képes adni, bátran kérdezhetjük ismerőseinktől „hogyan van“ s akár vizit kártyára nyomhatjuk azt hogy „köszönöm jól.“

— **Szökött katona.** Vasárnap délután jökora felhűnést kellett a városban egy közhonvédnek a Korona kávéház előtt történt elfogatása. Kohut Sándornak hívják a szökevényt, ki pénzen a lakatnyából engedély nélkül távozott, s viszályt, elfogatására őrzőjartót kellett kirendeini, mely aztan szuronyok közt kísérte a honvéd-laktanyába.

— **Bankóhamisítók.** Értesülésünk szerint bankóhamisítókát kísérték a kaposvári ügyészség börtönébe. A vizsgálat sikerre vezetése érdekében ez ideig semmi fontosabb részletet nem közölhetnek velünk.

— **Halálozás.** Gáspár Ilona özvegy Henz Agostonné, Gáspár Lenke férjezett Viosz Béláné, Gáspár Lajos és neje Pfeijer Vilma, Gáspár László mint gyermekei, valamint az összes rokonság nevében, fájdalomtelt szívvel jelenük Gáspár Lajos köz és váló ügyvéd ur halálát, ki f. évi május hó 11-én, éjjeli 1/2 12 órakor, életének 68-ik évében hosszas végelgyengülésben jobblétre szenderült. A boldogultnak hült teteme f. évi május hó 13-án, délután három órakor fng a gyászházból (II. ker. Donáthi-utca 9. sz.) a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszentelve, a németvölgyi sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat a megboldogult lelki üdvéért f. é. május hó 16-án, délelőtt 9. órakor fog az erzsébetvárosi plébáni templomban a Mindenhatónak bemutatni. Budapesten, 1894. május hó 12-ikén Áldás és béke lengjen a szeretett halmvai felett! Viosz Ferencz Viosz Ilona Viosz István mint unokák. Viosz Béla mint vő. Gáspár Jolán Gáspár Margit mint unokák.

Tanügy.

Értesítés! A nagyméltóságu m. kir. vallás és közoktatás ügyi Miniszter ur 1894. évi 16650. sz. a. kelt rendeletével Somogy-megyében a miki alapi ványi kisdóvó-dának az állandó menetekháza ut vezető dajkák képzésére a jogot megadta.

A tanfolyam tartalma hat hó. s. f. évi július hó 1-én veszi kezdetét. Felvétetnek oly egészséges és ép testalkatú 18—40 év között levő nők, kik az elemi népiskola hat osztályát bevégezték, vagy legalább írni, olvasni, s a számolásban a négy alapműveletet végezni jól tudják, magyarul tudnak zenei hallással s tiszta hanggal birnak, s a mellett kifogástalan erkölcsi viseletüket községi bizonyítvánnyal igazolják.

A tanfolyamra hat növendék vétetik fel; előnyben részesülnek tanulók özvegyei, — neje s leányai.

A felvétel iránti jelentkezés írásban vagy szóval történhetik alulírottánál, a jelentkezés határideje f. évi június hó 10. ike; mely ideig benyújtandók:

- a) keresztlevele,
- b) iskolai bizonyítvány.
- c) községi bizonyítvány.
- d) orvosi bizonyítvány.

Megjegyzem, hogy ezen okmányok bélyegmentes másolatban beküldhetők.

Mike 1894. évi május hó 14-én

Frick Lajos

tanító és óvó, a tanfolyam vezetője.

GSARNOK.

Lébensöpp ur kalandja

vagy „Mitgefangen, mitgehungen.“

Öles plakátok hirdették, hogy a délutáni órákban kengyelfutó futja végig az utcát.

A délutáni órákban történetünk hőse, Lébensöpp ur sehohsem volt található. Rossz nyelvek azt rebesgették, hogy szörnyű mód hasonlít a plakátok kibocsájtójához, s ezt még szörnyebb mód szegyenli. — Nem mutatkozott a városban, hol különösen megjelenésével az utcák bámulatát már régebben magára vonta.

A kávéház egyik villamfényes zugában vidám tréfás kompánia fúgálja a világot.

— No még csak Lébensöpp hiányzik — szól nevetve az egyik, ha tudnám, hol találom — ist' uestese' felkeresném.

— Azt ugyan ide nem hozod.

— Nem-e?

— Nem, mert most aluszsz a első álmát.

Nevettek rajta. jóízűen. A kompánának egyik összes bajszu, tekintélyes tagja nem nevetett.

— En tíz pezsgőt fizetek annak, aki Lébensöppöt szép szóval ki tudja hámozni az agyból. Mert attól ugyan hat öreg ágyut sütogethetek, föl nem kél a jámbor.

Tíz pezsgő!... Tyhü, haj, — igen nagy szó ez egy jókedvű társaságban.

Egy szöke szakálas, fiatal ember rácsapott az asztalra. A poharak, tálczik esörömpöltek...

— No hát kezé rá! Ha ide nem hozom, huszat fizetek én!

— Hopp! Gilt! Eljen!

... A következő negyedórán fiatal emberünk s az összes ur egy utcára nyíló ablakot feszegettek.

Csönd volt a mélységes éjszakában.

Az ablak egy heves rántás következtében felnyílt s a két alak a másik perczen Lébensöpp ur ágya fejénél állott.

A hold melen világított be a nyitott ablakon.

A szöke ur suttogó, rejtelmes hangon megszólalt:

— Lébensöpp, hé Lébensöpp!

Az összes úri ember az ajtó sarokból bámulva nézte, esöpp barátunk hogyan rugja le a könnyű paplant magáról s hogyan horkolt rögtön tovább egy lokomotív erejével.

A fogadást tartó ur még egyszer megrázta.

— Kérlek barátom...

Lébensöpp nagyot nyögött, felült az ágyban, s tágra meresztett szemekkel bámult a sötétségbe.

— Ugyan hagyjátok az embert... Ujra lefeküdt s ujra horkolt.

— Kérlek barátom az Istenért!

— Ej mit akarsz... velem ma nem beszélsz.

— Barátom lovagias ügyem akadt.

Az ágy megriszszant, Lébensöpp belekapaszkodott kétélfő, s mint a mokus ugrott fel.

— Kérlek szépen, szolgálatodra állok.

— Nézd ilyen csunya affér...

— Kérlek, kérlek...

— No majd elmondok, öltözz fel. Segédkezéssedre számítok

Ezer örömmel — szívesen! Pillanat alatt felöltözött, s a szöke ur karjába öltve karját sietve haladt az utcán s a mulató kompánia leirbatalan örömrivalgása közt telepedett le a kávéház asztalához... A valót itt megtudta, de nem szölt rá semmit. Haragosan lehorgaszta fejét, miben segítségére volt orra. Lábat felrakta a székre, s ivott csöndesen nagyokat. Jó ízűen boszankodva. Olykor-olykor meghimbálta a fejét.

Egyszerre körülnézett, zöldes szemét végig hordozta a bábész publikumon s kirugta maga alól a széket.

— Czigányt akarok!

Kiesiny, fekete emberke jött hona alatt czipelve hegedűjét s alázatosan jelentkezett.

— Szolgálatára nagyságos ur!

— Hujju! Huzd azt hogy hát: „Jaj de fáj“... A czigány rázendített. A hegedű sirt, zengett a czimbalom...

Lébensöpp urnak ugynevezett veszett kedve szattyant.

Belonyult a lajbi zsebébe, egy kékhazu tizest rántott elő.

— Csak azért is!

Azután az előtte álló Pomperyből tele töltötte poharát, s kihörpintette.

A czigány huzta szívesen, észeevettül. Lébensöpp ur széles jókedvében felugrott az üregekkel telt asztalra, ott láncozott...

Csodálatos! a gavalérságot csak hírből ismeti, s most mégis egymásután vonultak ki tárczájából a színes bankók, s még mindig kötötte az ebet a karóhoz, biztatta a czigányt.

— Huzd! egy-két száz forint ide vagy oda!

Hozatta a bort, a pezsgőt, alig győzték a kelnerek szuszszal. Ilyent ugyanis ritka ünnepen látnak, szívesen tették.

On kinn pikádai kezdett. A csillagokat a rózsaszín hajnalfény vonta be aranyzománczezal. A zöld természetén milliónyi harmatesep csillogott. Virradt.

Lébensöpp barátunknak levegőre lövén szüksége — kivitték a tisztelt urat — kinn magához tért.

S uram fia! milyen tragikonikus vége lett ennek a fain mulatságnak.

Lébensöpp ur beimbolygott, lassan, méltóságosan.

Tüsszögött, s a szemét törülgette.

— Urak! A czigánynak adtam 100 forintot a czehehem nyoleczvan frt, összesen százyoleczvan. Belefogtok egyezni ezt fizetjűk közösen mind a négyen.

... Kifizették, de többé sosem fogadtak Lébensöpp urra.

„Mitgefangen, mitgehungen“.

B. V.

zám legkésőbb f. hó 27-ig küldjenek be.

E lapok becses olvasói tisztelettel felkéretnek, hogy az ott tartozkodó 1848/9-es honvédek jelen felhívásról saját körükben értesíteni sziveskedjenek.

Kaposvár, 1894. május 15-én.

Nyulassy Pál,
egyesületi elnök.

Tanítói gyűlés.

A „Somogymegyei tanítóegylet“ kaposvári járásköre népes és érdekes gyűlést tartott e hó 10-én Kaposváron.

Népeset, mert a tagok közül alig hiányzott néhány; érdekeset, mert a napirend úgy paedagogiailag, mint közérdekűleg semmi kívánni valót sem hagyott hátra. Elnök megnyitójában megkapó hangon emlékezett meg a nem rég hazánkat ért nagycsapásról, Kossuth haláláról; s a nagy halott halhatatlan érdemeinek méltásául, Kossuth halála felett érzett legmélyebb bánatunk s kegyeletünknek jegyzőkönyvükben leendő megörökítését indítványozta, mi a leglelkesebb helyesléssel fogadtatott el. Ezután szönyegre került a ministeriumnak a kántor tanítók nyugdíj rendezése tárgyában kibocsájtott intézkedése, miszerint azon kántori fizetés, mely a tisztán tanítói fizetéstől el nem választható nyugdíjazás esetén kétféle vagatuk, s csak az egyik fél számítottuk a tanítói fizetéshez.

Igen különös intézkedés! Mintha az a tanító akkor, amidőn az istenitisztelet alkalmával az áhítat emelésére, — avagy a halottnak a végső tisztetség megadásában közreműködik nem oly ténykedést végezne, melyért a nyugdíjat, — ha mindjárt az egyházától kapna is — meg nem érdemelné. — No de panasszal nem épült fel Jeruzsálem; s ez egyszer mi sem érjük be a panaszkodással, hanem az üdvözítő szavai szerint zörgetünk, tán nyittatjuk; kérünk, tán adatik — a ministeriumnál és a képviselőháznál. — Elnökünk a gyűlésen egy szép indítványt tett. Ugyanis a csurgói tanítóképző-intézet ez év június havában fogja megtartani fen-

állása 25 éves jubileumát; ez ünnepélylyel kapcsolatosan indítványozza: a járáskör tegyen indítványt a közgyűlésen, hogy a képezde felállításával kapcsolatos három főtenyező: Molnár Aladár, Bárány Ignác és Kovács Sebestyén Gyula érdemeinek méltánylásául a két elhalt emléke jegyzőkönyvileg örökíttessék meg, az élő Kovács Sebestyén Gyula nevére pedig alapítvány létesíttessék a csurgói képezdei ifjúság segélyezésére. Valóban nemes indítvány; s ez újabb bizonyítéka a két elhalt iránt érzett kegyeletnek s az életben levő Kovács Sebestyén Gyula iránta tanítóság kebelében élő hála és végtelen ragaszkodásnak. A gyűlés paedagogiai része sem volt meddő, mert ugy Kecskes Ernő gyakorlati előadásából, valamint Egri Károly felolvasásából és a hozzájuk fűződött eszmecsereből hasznos és tanulságos tapasztalatokat meríthetünk. Ezek után csak ama szerény óhajomnak adok kifejezést, vajha a magas ministerium meghallgatná szerény munkásainak esdő szavát, s kegyes jóakarataival bár segédkezet nyújtana az annyszor hangoztatott tanítói tekintély emeléséhez. Hiszen nem bibort és bársonyt, hanem a 40 évi küzdelmes élet után türehető és nyugalmas végperekzek megtremtéséhez kérünk segédkezelést!

A. Z.

Szerelmes kéményseprő legény.

Egy kaposvári kéményseprő legény meleg érzelmeit nem akarta viszonzni imádottja semmikép. A legény szerelmes de nagyon. Pünkösdi vasárnapján délután sétálni ment szíve választottjával. Kint a hegyek felé bolyongtak. A fekete legényben egyszerre sötét elhatározás fogant meg. Megállt hirtelen, s a kabátja zsebéből valami csillogó fényes szerszámot vont elő. Revolver volt, apró csinos buldog revolver. A szerelmes legény kezében remegett a gyilkoló esz. Odafordult a leányhoz:

— Hát nem akarsz szeretni?

A leány nem felelt, hanem sikoltozva futott el messze. A boldogtalan szerelmes pedig szépen, kényelmesen végig terült a puha, nedves gyöpon, s a következő pillanatban egy puffanás reszkettette meg a levegőt. A legény ott feküdt lezárt sze-

boldogabb nő legénye nagyobb egyetlen Bözsikémnek.

Pestre valék utazandó családi ügyben.

Május 1-én reggel értem a fővárosba.

Budán szálltam ki, hol a várat akartam megtekinteni

Ezt rövid időn elvégezve propellerre ültem, hogy tulajdonképpen dolgaim után lássak.

Ki írhatja le rémületemet, midőn az én szép ismeretlenemet a balatonparti öngyilkost véltem elismerni, a mint a hajó széléhez támaszkodott, ugyan azzal a mélabus tekintettel nézve a víz tükreire mint ma nyolcz éve.

Szemeimet dörzsöltem, hogy nem álmodom-e?

Tantorogva léptem hozzá s kezét megragadva inkább nyögtem, mint mondtam.

— „Ma nyolcz éve ön a Ba — —

Rám veté mély tekintetű szemeit, melyek könyekkel voltak tele s fuldokló hangon vágott szavaimba.

— „Szegény Vilma a nővérem volt; de bár én lettem volna.

S meg valék nyugodva, hogy nem kísértettel beszéltem.

U. T.

mekkel, s egy golyó ütötte sötét lyuk tártongott barna — kemény kalapján, mely a mordálylyal együtt most a rendőrbiztos asztalát díszíti.

Különben az ijedséget leszámítva semmi baja nem esett a jámbor fekete legénynek.

Megkéselt végrehajtó.

— Saját tudósítónktól.

Kaposvár, 1894. május 14.

Bácskai Károly szabó-segéd pünkösdi vasárnapján este a Gyurisits-féle Peczfi-utcai koresmában borozgatott.

Tizenegy óra tájban Károly Ferencz városi végrehajtó is betért egy pohár borra, s Bácskay asztalához ült.

A kissé ittas szabó-segéd dühösen rátámadt Károlyra, hogyj mért pereltette be őt a bagattel bíróságnál? A végrehajtó igyekezett lecsendesíteni a dühöngőt, mire ez kalapját vette és elhávozott, az ajtóból vissza kiáltván:

— Megállj tót gazember, majd megtanítalak!

Károly még pár perczig időzött a koresmában, s távozni akart. Gyurisits koresmáros legény fia rosszat sejtve, utána ment. Kinn az utcán csakugyan leste Bácskay, s dulakodni is kezdett a nálánál erősebb végrehajtóval, mire a fiatal Gyurisits közbe lépett s szétválasztván őket, Károlyt el is kísérte átelleni lakása kapujáig.

Visszamenve alig nyitotta be a koresma ajtaját, Bácskaynak hangját hallotta: mire visszaroht, Károlyt ott találta lakása ajtajában késszurástól származó mély sebből vérezve.

A segélykiáltásra többen összefutottak s a menekülni akaró Bácskayt elfogták, s átadták a rendőrségnek, hol mindent bevallott, s átadta a bűnjelet képező 5 cent. hosszú pengéjű zsebkést.

Bácskayt átkísérték az ügyész-séghez. Károly sebe az orvosok véleménye szerint nem életveszélyes, de igen fájdalmas.

H I R E K.

Felkérjük t. olvasóinkat legyenek szivesek hátralékaikat beküldeni, egyrészt azért, hogy a lap eddigi számadásai lezárhatók legyenek, másrészt pedig azért, hogy a lap szétküldése akadályokba ne ütközzék.

„SOMOGYI UJSÁG“

kiadóhivatala.

— **Bírói áthelyezés.** Dr. Zánkay Aladár kaposvári kir. aljárásbíró áthelyeztetett Pécsre a kir. ítélő táblához tanácsjegyzőnek, — dr. Zánkaynak mint kitűnő bírónak és jogásznak a bírói pályán még nagy előmenetele lehet.

— **Üres az elnöki szék.** Br. Vay Miklós a főrendiház volt elnöke meghalt, a kitűnő főúr kiagykora daczára társai osztatlan szereletében, tiszteletében és barátságában részesült, életében lelkes pártolója volt a közügyeknek, halálával tehát grász érte a közügyeket is. Elfoglalt magas állására sokan számítanak s mint utódot még többet emlegetnek; valóban kíváncsiak vagyunk kiül az elnöki székbe.

— **Kongresszus.** A dunántúli kerületi izraelita kongresszus ez idén Kaposvártól lett megtartva e hó 15-én, melyre Tolna-, Zala- és Baranyavármegyéből sokan rándultak át. Este a Korona disztermében 60 terítékű bankettet rendeztek a vidéki vendégek tiszteletére.

— **Szép jövő.** F. hó 16-án és 17-én ugyancsak láttunk a városban sok aggodó

akadnak rajtam szemei s méreven nézett reám.

Ezen tekintet teljesen meg bénított.

Istenem minő tekintet!?

Volt abban kérlelés, harag, büszkeség és örültség is.

En is néztem őt s kértem tekintetemmel jöjj onnan szép idején, magas az a szikla még le találsz szédülni.

A hölgy talán m gértetie kérő nézésemet, mert oly mozdulatot lön, mint ha a meredekről akartana szálni.

En segítségre akartam sietni s megmozdultam, erre a hölgy megmászva szándékát mint a kilőtt nyíl ugrott vissza s rémes örületes kacagással ugrott a esalogató hullámok közé.

A nap'ekkor bukkant fel s ezernyi sugararaival megaranyozá a szép idegen nedves sirját.

Többre nem emlékszem

Agyamban tértem magamhoz. Kedves anyám aggódó arcát láttam meg először s ez jó hatást tett reám.

Egy hónapig voltam ágyban fekvő beteg s ez egy hónap alatt már ősz fűrteim is voltak daczára 16 évemnek.

Nyolcz év mult az óta.

Ismét majus elseje van és én leg-

711 sz.

thvi. 894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Lázics Viktor és társai a végrehajtónak Weider Mihály végrehajtást szenvedő ellen 190. frt 2¹/₂ 8. tőke egy 150 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék a szigetvári kir. járásbíróság területén lévő Weider Mihály és neje Kis Gyura Agnes nevén a mozsgói 19 sz. tjkben A I alatt foglalt 19. hrsz. ház, udvar és kertből Weider Mihály végrehajtást szenvedőnek fele részbeni illetősége 922. frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és, hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894. évi június hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Mozsgó község jegyzői hivatalánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fog.

Árverezni szándékozók, tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 92 frt 20 kr. készpénzben, vagy a 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én

3333. sz. a kelt. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvárott 1894. évi május hó 21-én
kir. járásbíróság mint tjvkvi hatóság

Tornai

kir. albiró.

77. szám

tk. 894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Gróf Széchenyi Imre és társai végrehajtónak Fekets János és neje Vajda Mária végrehajtást szenvedők elleni 1679 frt. 50 kr. és 216 frt tőke követelések és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék a szigetvári kir. járásbíróság, területén lévő, a csertői 115 sz. tjkben A I. alatt foglalt 484. hrsz.

ingatlanra 310 frtban, a csertői 116 sz. tjknyvben A I. alatt foglalt 486. hrsz. ingatlanra 617. frtban, a csertői 217. sz. tjkben A I. alatt foglalt 285. hrsz. ingatlanra 914 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 12-ik napján dél előtt 10. órakor Csérő-község bérlő lakásánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 31 frtot 67. frt. 20 kr. és 31 frt 40 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. a kelt. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzeket a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt. Szigetvárott 1894. évi Január 16-án.
kir. járásbíróság mint tjvkvi hatóság.

Tornai

kir. albiró.

POSGAY SÁNDOR**gép- és lakatosgyára Kaposvárott****Sétáter-utca 15. sz.**

Elvállal mindennemű gépek, különösen varrógépek győkeres javítását jótállás mellett jutányos árért; ugyiszinté gőzesplőgépek kezelését, kiválólag ajánlja rézöntődjét.

Továbbá új szivattyus kutak, tűzfecskendők, tizedes mérlegek készítését, saját találmányu

felnyithatlan bizonysági zárait

keves tüzelő anyaggal használható vas tűzhelyeit és szobasürgönyeit. Elvállal mindennemű saját készítményű épület lakatos munkát, melyet nem a vásárusnál szerez be, mint más lakatosok az öntött vasalást, hanem azt maga készíti, miért is munkájáért felelősséget is vállal.

Végre tudatja a gőzgéptulajdonos urakkal, hogy a gőzesplőgépek a sok kontár gépkezelők által szakszerűen nem kezeltetnek s nem javíttatnak, miért is ma már sok gép idő nap előtt tönkre jut, így vagy eladni, vagy becsereálni kénytelen a gazdaközönség, mind mellőzve lesz azon aggály, ha hozzám fordulnak javítás és kezelés végett, mely csekélységbe kerül, mert csak a gépnek szabálytalan összeállításában van a hiba, inné van, hogy a gép contra gőzzel dolgozik tete-mes tüzelőanyagot és vizet kíván és erőt még sem bír fejteni, inné van, hogy a tüzesővek megfolynak és a tüzszekevény elég; továbbá a szalma törekrázó és dobtengely, ha már egészen laposra elkopott, saját találmánya szerint megacézolja, melynek jóságáért kezeskedik és csak fele árba kerül mint az új.

Teljes tisztelettel

POSGAY SÁNDOR

műgyet okl. gépész és lakatos.

Hirdetmény.

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy a

„Kőbányai Polgári Sörfőzde“**főraktárát****Somogymegyére átvettem.**

Raktáron tartok:

**POLGÁR SÖRT,
SZ. ISTVÁN SÖRT**

(á la pilseni)

mely sörök Somogymegyében egyedül csakis nálam kaphatók s a t. közönség részére azt Zárda-utczai házamnál 25 literes hordókban és palaczkokban fogom kiszolgáltatni.

Kaposvar, 1894. május hóban.

BERGER IGNÁCZ,

sör és bor nagykereskedő.

12-1

MAGYAR JÁNOS

könyvnyomdája, „Somogyi Ujság“ kiadója

Kaposvárott, Telckey-utca 9. sz.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom a legujabb betűkkel dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁMAT

hol minden a nyomdászati szakba vágó munkákat izlésesen és tisztán kiállítva készítek.

Magamat, valamint üzletemet a n. é. közönség figyelmébe ajánlva, maradtam

teljes tisztelettel

MAGYAR JÁNOS.